

Toisen Pietarin kirjeen ensimmäinen luku, osa 4/5

Pietarilta on Raamatussa kaksi kirjettä. Käsittelen nyt ainoastaan toisen kirjeen ensimmäistä lukua.

Pietari kirjoittaa tässä luvussa pääasiassa Jumalan tuntemisesta ja Sanan luotettavuudesta. Saman kirjeen toisessa luvussa hän kirjoittaa harhoista ja kolmannessa Herran tulemuksista.

Pietarilla on tässä ensimmäisessä luvussa vahvasti mielessä vaarat, jotka uhkaavat seurakuntaa sisältä päin. Samalla on voimakkaana tunto siitä, että hänen lähtönsä aika koittaa. Juuri sen vuoksi puheeni työnimenä on ollutkin ”Pietarin testamentti”. Tässä tilanteessa lähestyvän kuolemansa alla Pietari tahtoo nostaa esille niitä asioita, jotka auttavat uskovia vahvistumaan ja lujittumaan uskossaan.

Nykytutkijat ovat epäilleet kirjeen luotettavuutta. Varhaisemmat tutkijat ovat sitä mieltä, että Pietari kirjoitti kirjeen n. vuosina 60-67 juuri ennen kuolemaansa. Tähän jälkimmäiseen tietoon minä ainakin luotan. Kirjeessä on niin paljon muistelua ja tulevan lähdön läheisyyttä.

Kirjeensä alussa Pietari vakuuttaa, että kaikkien sama kutsu ja usko on yhtä kallisarvoinen kuin hänen oma kutsunsa:

Pietari aloittaa kirjeensä: **Simeon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat saaneet yhtä kalliin uskon kuin mekin meidän Jumalamme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa.**

Emme tiedä keille kirje oli kirjoitettu. Novum arvioi seurakunnan, jolle kirje on kirjoitettu koostuvan pakanakristityistä ensimmäisen virkkeen ”kuin mekin” sanojen vuoksi. ”**Yhtä kalliin uskon kuin mekin**”, jolloin ”mekin” viittaa juutalaisiin.

Pietari esittäytyy koko nimellään ja kutsuu itseään Jeesuksen Kristuksen palvelijaksi.

Jumalan tunteminen nousee yhdeksi kirjeen pääaiheista

Pietari puhuu luvussa kolmessa kohdin Kristuksen tuntemisesta. Tämä tapahtuu jakeissa 2,3 ja 8. Kyse on siis koko ajan toisen Pietarin kirjeen ensimmäisestä luvusta.

Esimerkiksi jakeessa 3 sanotaan:

Koska hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mikä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan, hänen tuntemisensa kautta, joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja täydellisyydellään,

Muuallakin Raamatussa puhutaan Kristuksen tuntemisesta, mutta lopultakin varsin vähän.

Tutkin sanahaun kautta asiaa ja voin todeta ilmauksen olevan juuri Pietarille ominaisen.

Hän käyttää sanontaa mm. 2 Piet. 3:18:ssa:

ja kasvaka meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa

Paavali sanoi tunnetussa lauseessaan 2. Kor. 2:14:

Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen **tuntemisensa tuoksun!**

Pietari oppi tuntemaan Jeesuksen elävässä elämässä. Hän sai nähdä Jeesuksen ottavan lapsia luokseen siunattavaksi. Hän kuuli Jeesuksen opetusta. Ja viimein Pietari joutui katsomaan Jeesuksen kärsimystietä Golgatalle. Ihmisen synty vei Vapahtajan aina uhrikuolemaan asti. Surukseen Pietari täynnä pelkoa kielsi mestarinsa tämän viimeisellä taipaleella kohti ristiä.

Syvä tunteminen johtaa kiintymykseen ja luottamukseen, etenkin kun on kyse Herrasta ja Vapahtajasta, Jumalan Pojasta. Sen seurauksena on sydämeistä lähtevä kuuliaisuus. Pietarille kuuliaisuus oli aivan kohta merkitsemässä marttyyrikuolemaa. Hän varmaan muisteli tässä hetkessä Herransa kärsimystä ja rakkautta syntisiä kohtaan. Useimpien kohdalla kuuliaisuus ei merkitse näin raskaita asioita kuin se Pietarille tuli merkitsemään. Ehkä se merkitsee sitä, että omat huonot ajatukset ja suunnitelmat saa hylätä ja voi pyytää Jeesukselta uudet kestävä elämäntavat ja oikean suunnan elämälleen.

Itsensä hillitsemisestä ja kärsivällisyydestä

Pietari puhuu myös itsensä hillitsemisen tärkeydestä. Muistamme tässä yhteydessä miten hän sivalsi Malkuksen korvan pois miekallaan. Mutta Pietari on nyt aivan toinen mies, monin tavoin Jumalan käsissä hioutunut. Voisi kuitenkin ajatella, että itsensä hillitseminen olisi ollut yhtenä tärkeänä oppiaineena Pietarilla Jumalan koulussa.

Jakeet 5-7:

niin pyrkikää juuri sentähden kaikella ahkeruudella osoittamaan uskossanne avuja, avuissa ymmärtäväisyyttä, ymmärtäväisyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalisuutta, jumalisuudessa veljellistä rakkautta, veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta

Itsensä hillitseminen merkitsee viisasta käytöstä sillä tavalla, ettei liioittele eikä lähde missään asiassa harhateille. Itsensä hillitsevä on tasapainoinen. Hän ei menetä malttiaan. Kärsivällisyys tarkoittaa usein odottamista, mutta enemmänkin, myös koetusten ja vaikeuksien kestämistä.

Joitain mietteitä liittyen jumalisuuteen

Edellisessä Pietarin jakeessa mainittiin kahdesti jumalisuus.

Ihmisen jumalisuus jää aina kovin kauaksi siitä mitä Jumalan olemus on. Miten tämä asia tulisi ymmärtää? Sanaa jumalisuus tässä samassa mielessä ei löydy monestakaan paikkaa Raamatusta.

Tuntuu selvältä, että sillä ei tarkoiteta jotain ulkonaista käytöstä tai esimerkkiä. Eli jumalisuus ei ole hengellisissä kokouksissa käymistä tai hienoilla hengellisillä sanoilla ja

fraaseilla puhumista. Se ei varmastikaan ole määrättyjä ulkonaisia tekoja. Tuon kaltainen muistuttaisi enemmän farisealaisuutta.

Kyse ei ole sisimmän jumalallistamisesta minkään hengellisen harjoituksen avulla. Nykyisin kyllä usein opetetaan, että jokaisen ihmisen sisimmästä löytyy jumalainen ydin, joka voidaan tavoittaa esimerkiksi itsensä tyhjentämiseen johtavin menetelmin. Tämä ajattelu vie yhteen aikamme muoti-ilmiöön -meditaatioon. Tätä ei Pietari todellakaan tarkoita ja tuon kaltainen ”jumalisuus” ei ole Raamatun oppien mukaista.

Mitähän meille jää jäljelle?

Jumalisuus tarkoittanee sitä, että uskova oppii tuntemaan Jumalan tahtoa lähinnä Sanan tuntemisen kautta. Samoin se tarkoittaa vaeltamista Hengessä eikä lihan mukaan. Uskon, että rakkauden kaksoiskäskey ilmenee ainakin jossain määrin elämässä, jossa saatetaan nähdä jumalisuutta. Kysymys on siis arkisesta elämästä, jossa pyritään rauhaan ja rakkaudellisuuteen ihmissuhteissa ja varataan aikaa Jumalan tuntemisen ja tahdon etsintään.

Mutta tässäkin yhteydessä on syytä muistuttaa, että alkuna kaikelle tälle on se, että Jeesus on otettu omakohtaisesti vastaan syntien Sovittajana. Vain silloin Hänen elämänsä voi tulla todeksi kohdallamme.

Kutsuminen ja valitseminen lujaksi

Pietari sai kulkea muutaman vuoden Jeesuksen seurassa. Hän kuuli useita vertauksia ja joitain niistä todennäköisesti useamman kerran.

Hän oli kuullut Jeesuksen tutun kylväjävertauksen ja tiesi miten helposti usko jää ikään kuin ihmisen pintakerrokseen juurtumatta kunnolla. Miten vaarallinen tällainen tilanne onkaan.

Hän sanookin kirjeessään jakeessa 10:

Pyrkikää sentähden, veljet, sitä enemmän tekemään kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi; sillä jos sen teette, ette koskaan lankea;

Tuo kohta, missä vakuutetaan, että "ette lankea" tarkoittanee sitä, että Pietarin ohjeita noudattaen ei langeta pois uskosta. Usko on kuin jatkuvaa liikettä. Se on jatkuvaa kaipausta Kristuksen lähempään tuntemiseen. Tässä lankeaminen ei tarkoita yksittäisiä syntejä elämässämme. Synnittä emme pysty elämään, mutta valkeudessa kylläkin vaeltamaan ja syntien tunnustamisessa.

Tärkeintä on, että ei langeta pois tieltä, joka vie perille kirkkauten.

Jae 11 antaa tästä jo viitteen:

sillä näin teille runsain määrin tarjotaan pääsy meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan.

Pietarin kuoleman läheisyys ja Jeesuksen sanat: ”Ruoki minun lampaitani”

Pietari tuo hyvin vakavin sanoin seurakunnan tietoon, että hän ei elä enää kauan ja tahtoo vielä muistuttaa kaikkein tärkeimmistä asioista sekä saattaa ne kirjalliseen muotoon.

Jakeet 12-15:

Sentähden minä aina aion muistuttaa teitä tästä, vaikka sen tiedättekin ja olette vahvistetut siinä totuudessa, joka teillä on. Ja minä katson oikeaksi, niin kauan kuin tässä majassa olen, näin muistuttamalla herättää teitä. Sillä minä tiedän, että tämän majani poispaneminen tapahtuu äkisti, niinkuin myös meidän Herramme Jeesus Kristus minulle ilmoitti. Mutta minä olen huolehtiva siitä, että te minun lähtöni jälkeenkin aina voisitte tämän muistaa.

Noista Pietarin huolehtivista sanoista tulee mieleeni tilanne, jolloin Pietari oli ollut kasvokkain ylösnousseen Herran kanssa Tiberiaan järven rannalla.

Jeesus ilmestyi seitsemälle opetuslapselleen ja antoi heille suuren kalansaaliin. Jeesus pyysi opetuslapset syömään leipää ja kalaa. Sitten hän kysyi Pietarilta seuraavat kysymykset:

Joh.21:15-17:

Kun he olivat einehtineet, sanoi Jeesus Simon Pietarille: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua enemmän kuin nämä?" Hän vastasi hänelle: "Rakastan, Herra; sinä tiedät, että olet minulle rakas." Hän sanoi hänelle: "Ruoki minun karitsoitani." Hän sanoi hänelle taas toistamiseen: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua?" Hän vastasi hänelle: "Rakastan, Herra; sinä tiedät, että olet minulle rakas." Hän sanoi hänelle: "Kaitse minun lampaitani." Hän sanoi hänelle kolmannen kerran: "Simon, Johanneksen poika, olenko minä sinulle rakas?" Pietari tuli murheelliseksi siitä, että hän kolmannen kerran sanoi hänelle: "Olenko minä sinulle rakas?" ja vastasi hänelle: "Herra, sinä tiedät kaikki; sinä tiedät, että olet minulle rakas." Jeesus sanoi hänelle: "Ruoki minun lampaitani”.

Joh.21:18-19:

Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: kun olit nuori, niin sinä vyötit itsesi ja kuljit, minne tahdoit; mutta kun vanhenet, niin sinä ojennat kätesi, ja sinut vyöttää toinen ja vie sinut, minne et tahdo." Mutta sen hän sanoi antaakseen tietää, minkäkaltaisella kuolemalla Pietari oli kirkastava Jumalaa. Ja tämän sanottuaan hän lausui hänelle: "Seuraa minua."

Nyt Pietari tunsu kuolemansa lähestyvän. Hän halusi vielä ikään kuin ruokkia seurakuntaa ravitsevilla sanoilla, jotka kantaisivat satoa iankaikkisuuteen asti. ”**Ruoki minun lampaitani**”, oli Jeesus hänelle sanonut. Juuri nyt kuoleman ollessa edessä tuntui kaikkein tärkeimmältä tämän kehotuksen täyttäminen.

Pietari oli saanut elää todeksi Jeesuksen valtasuuruuden

Pietari oli näin sekä nähnyt että kuullut Jeesuksen taivaallisen alkuperän. Hän näki Jeesuksen synnittömän elämän.

Hän oli nähnyt Jeesuksen kirkastuneena kirkastusvuorella ja kuullut Isän Jumalan sanat Hänestä. Samoin hän näki Jeesuksen nousun ylös taivasiin. Näin Pietari oli syvästi vakuuttunut Jeesuksen kirkkaudesta ja täydellisyydestä.

Mark.9:2-7:

Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen ja vei heidät erilleen muista korkealle vuorelle, yksinäisyyteen. Ja hänen muotonsa muuttui heidän edessään; ja hänen vaatteensa tulivat hohtaviksi, niin ylen valkoisiksi, ettei kukaan vaateenvalkaisija maan päällä taida semmoiseksi valkaista. Ja heille ilmestyivät Elias ynnä Mooses, ja nämä puhuivat Jeesuksen kanssa. Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Rabbi, meidän on tässä hyvä olla; tehkäämme siis kolme majaa, sinulle yksi ja Moosekselle yksi ja Eliaalle yksi." Sillä hän ei tiennyt, mitä sanoa, koska he olivat peljästyksissään. Ja tuli pilvi, joka peitti heidät varjoonsa, ja pilvestä kuului ääni: "Tämä on minun rakas Poikani; kuulkaa häntä."

Siispä Pietari sanoo tässä kirjeessään Jeesuksesta Kristuksesta:

Jakeet 17-18: Sillä hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun tältä ylhäisimmältä kirkkaudelta tuli hänelle tämä ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt." Ja tämän äänen me kuulumme tulevan taivaasta, kun olimme hänen kanssaan pyhällä vuorella.

Pietarilla saattoi olla tätä kertoessaan mielessään, että aivan kohta lähestyvän ja väistyvän kärsimyksensä ja kuolemansa jälkeen hän näkee jälleen tuon suunnattoman kirkkauden ja kohtaa rakkaan Herransa.

Profeetallisen sanan luotettavuus

Pietarilla oli myös voimakas kokemus siitä kuinka Pyhä Henki avasi profetian Sanan hänelle itselleen Pyhän Hengen vuodatuksen jälkeen.

Vanhaan testamenttiin on kirjoitettu enemmän kuin kolmesataa Messiasta koskevaa profetiaa, jotka toteutuivat Jeesuksen elämässä, kuolemassa ja ylösnousemuksessa. Ja voidaan hyvin olettaa Pietarin tunteneen myös kirjoituksia, vaikka olikin kalastaja eikä jumaluusoppinut.

Apostolien teoissa kerrotaan miten Pietari viittasi lähes jokaisessa puheessaan nykyiseen Vanhaan testamenttiin, ”niin kuin on kirjoitettu” hän sanoi. Sen jälkeen hän otti esiin Jeesuksen ristiinnaulitsemisen, kuoleman ja ylösnousemuksen. Loppuun tuli kehotus parannukseen ja uskon vastaanottamiseen.

Pietarin väkevät saarnat jakoivat kuulijakunnan. Toiset vastustivat kiivaasti, toiset saivat piston sydämeensä.

Tämä kirje, mitä käsittelemme, on kirjoitettu ilmeisesti 60-luvulla. On mahdollista, että seurakunnassa, jolle kirje osoitetaan, on jo toisen polven kristittyjä. Miten arvokas asia onkaan, että Pietari vielä nostaa esiin sen, että hän näki ennustusten toteutuvan omien silmiensä edessä ja jopa kuuli Jumalan äänen vakuuttavan Jeesuksen olevan Jumalan Poika.

Jakeet 19-21:

Ja sitä lujempi on meille nyt profeetallinen sana, ja te teette hyvin, jos otatte siitä vaarin, niinkuin pimeässä paikassa loistavasta lampusta, kunnes päivä valkenee ja kointähti koittaa teidän sydämässänne.

Ja tietäkää ennen kaikkea se, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä;

sillä ei koskaan ole mitään profetiaa tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta.

Kaikkialla Vanhassa testamentissa on ennustuksia Jeesuksesta. Kun apostolit saivat omin silmin nähdä hänen suuruutensa ja kirkkautensa elävässä elämässä, niin tämä kokemus sai heidät luottamaan entistäkin enemmän profeettojen sanaan. Heidän näkemänsä vahvisti täysin sen, että profeettojen ennustukset Jeesuksesta ovat totta. Profeetallinen sana on vieläkin vahvemmin totta kuin se, mitä Pietari ystävineen sai omin silmin nähdä ja kuulla vuorella.

Pyhät kirjoitukset ovat Jumalan innoittamia, ne eivät ole inhimillisten vaikuttimien ja toiveiden aikaansaamia. Ihmiset puhuivat ja kirjoittivat, koska Henki vaati heitä tekemään niin. Jeesuksesta voitiin sanoa, ettei kukaan ollut koskaan puhunut niin kuin hän (Joh. 7:46).

Koko Raamattu on meille Jumalan sanaa ja ilmoitusta.

Sanoma Jeesuksesta Kristuksesta Jumalan Poikana ja syntiemme Sovittajana on varmaakin varmempi totuus, joka on jo lukemattomien todistajien kautta vahvistettu. Toivon, että tämä on totta jokaisen kuulijani sydämessä.

Ceta Lehtniemi

Lähde:

Raamattu 1933/38

DIGINOVUM, Digi-IRT